

Поможіть страйкующим робітникам в Гемілтоні

БУРЖУАЗНА ПРЕСА ОБРІХУЄ ГЕМІЛТОНСЬКИХ СТРАЙКЕРІВ.

Робітники західної Канади обіцяють допомогу.

Вже минув місяць, як гемілтонтонські робітники "Нейшннал Стіл Кар Ко." страйкують і тримаються солідарно. 28 і 29 вересня відбулося на Маркет Сквейр три великі масові мітинги, на яких були присутні тисячі робітників і робітниць. Робітники з великою увагою вислухували промовців, які викрикували всі події стараними компаніями збільшити визиск робітників.

Місцева буржуазна преса завзято боронить компанію, обриваючи робітників. Вона каже, що робітники заробляли в той компаній по \$10 на день. Преса провокаційно обриває промовників страйку. Це є випробувана метода буржуазії і її поспіх, — ширити найбрудніші наклепи на промовників.

До цієї капіталістичної преси страйкері не мають доступу, щоб спростувати брехні. Сторінки капіталістичної преси для страйкерів замкнені. Отже така "то" демократична свобода преси, так вона служить "народним справам". Справам кількох капіталістів гемілтонтонська буржуазія присвячує цілі шпальти, на тисячі робітників випускає тільки наклепи. Навіть платне оголошення страйкового комітету вона відмовилася вмістити.

Виявляючи це робітникам на мітингах, промовці вказували на потребу створення сильних робітничих організацій політичної і трейд-юніонної.

Щоб опростувати брехні капіталістичної преси про те, що робітники в "Нейшннал Стіл Кар Ко." заробляють по \$10 на день, тов. Марінер, секретар новозорганізованої кооп., перечитав на мітинг цілий ряд коверт, в яких компанія виплачувала робітникам. Ось я тут наведу платню робітникам в "Нейшннал Стіл Кар Ко.", як відрізняє, скільки там робітники заробляли.

Чек-Номер:	Год:	Платня:
1572	11½	\$3.55
699	116½	42.00
701	50	12.50
701	10	2.50
708	12	4.85
710	62	20.80
897	107	41.60
939	10	2.50
1161	46	13.80
1168	40	15.00
1167	53½	17.40
1160	10	2.50

856	10	2.50
1011	52	20.65
1160	50	9.75
1153	60	11.55
928	22	7.15
923	50	12.25
1198	23	3.90
1199	24	6.00
295	27	8.00
557	148	50.15
780	100	23.85
909	120	21.90
680	20	4.50

Ця таблиця говорить сама за себе. В неділю, 29 вересня, відбулося в Гемілтоні два мітинги на Маркет Сквейр: один по полудні, а другий ввечері. На них було коло 3,000 присутніх робітників. Промовляли на них т.т. Смит і Юан. Тов. Смит сказав, що він щойно повернувся із західної Канади і всюди робітництво обіцяє дати гемілтонтонським страйкерам допомогу, бо їхня боротьба є боротьбою цілої робітничої класи Канади.

Бюрократи з Американської Федерації Праці явно саботажують страйк — тому гемілтонтонський страйк повинен бути не тільки проти босів, але й проти зрадників робітничої класи, а за нову сильну індустріальну боеву робітничу юнію. Справжній провід гемілтонтонського страйку дає лише Комуністична Партія Канади і Трейд-юніонна Освітня Ліга.

Але страйкерам потрібна негайна фінансова допомога, яку може їм дати тільки все робітництво Канади.

Компанія вербує до роботи скебів. Скеби й страйколомні не є найгірша зарплата між робітництвом. Значить компанія не мала скебів, страйкері не мали б потреби кривавитися в тяжкій боротьбі. Робітник в робітнику відбирає кусок хліба, сам їде і запродається капіталістам.

Тому боротьба тяжка й довга! Тому страйкері мусять боротися на всі фронти! Тому все робітництво повинно поспішити йому з допомогою негайно!

Гемілтон, Онг. Рариченко.

ПОРІЗАЛИ ПОРТРЕТ ПІЛСУДСЬКОГО.

Яксь невідомі особи геть порізували великий портрет Юзефа Пілсудського, що був у тронній залі познанського палацу.

НА СЛУЖБІ В КАПІТАЛУ.

Прийшли гемілтонтонські страйкуючі робітники до "народних представників" в гемілтонтонській міській раді просити дозволення на влаштування "тег-дей", щоб вільною колектою в місті зібрати на кусок хліба страйкующим робітникам, їхнім жінкам та дітям.

І сказали їм "представники народу": не дозволимо вам на "тег-дей", бо вашого страйку не підтверджують лейборіти з трейд-юні (Американської Федерації Праці).

Ситі мейор, Бартон, сказав: компанія має право відкидати переговори з представниками страйкерів, бо вони вікна били (хоч нікого не спіймали, не доказали і не вкаралі за биття вікон).

Контрольор Лоренс сказав, що він "симпатизує з страйкерами", але він є проти Канадійської Робітничої Оборончої Ліги, яка допомагає страйкерам матеріально. Значить, Лоренсова "симпатія" є така, щоб страйкері вимерли з голоду.

Мейор Бартон каже, що компанія годиться прийняти робітників назад до праці...

"За 50 процент знижки заробітної платні" — додає контрольор Лоренс. Далі Лоренс каже, що Смит (представник КРОЛ) хоче зробити заяву.

"Але що стосить "тег-дей", то справа вже вирішена і про це він немає нічого до балаки" — каже мейор Бартон.

Смит робить заяву, що тут одні говорять, що є страйк, а другі що нема (так сказав мейор Бартон), одні кажуть, що робітникам зрівню 50 процент платні, а другі кажуть, що ні. Я думаю, що коверти повинні посвідчити (що до платні робітникам). Чи захоче ця контрольна рада перевести інвестицію (коверти) і вислухати людей?

Мейор каже, що нечесно буде переводити інвестицію платні. Він каже:

"Чоловік може одного дня заробити \$2.00, а потім протягом тижня чи року він може дістати півцукру до \$4.00.

"Ми покажемо вам платню людей, які працювали там вісім, десять і двацять літ" — каже робітник з публіки.

Контрольор Пілс пропонує спроводити з Оттави урядника, який слідить за "fair wage", щоб він вглянув, чи платня була вистарчаюча.

Мейор відповів на це, що компанія не буде навіть говорити із жінками людей, і, "я думаю, що вона права" — додав він: бо вони комуністи.

Отак "представники народу" глумилися над представниками страйкующих в міській раді.

ДОВКОЛА ГЕМІЛТОНСЬКОГО СТРАЙКУ.

(Написав А. Аменд, страйкер.)

Страйк в "Нейшннал Стіл Кар Ко."

в Гемілтоні продовжується і страйкері пікетують день і ніч. Але робітничі, що стоять на пікетуванні, не є самотні. Вся гемілтонтонська озброєна і моторизована поліція "товаришів" їм, показуючи пікетникам спиритну іду на моторчиклах, атакуючи їх на хідниках і відкритих місцях докладаючи всіх зусиль, щоб розбити ряди пікетуючих.

Поліція, підмовлена компанією, заарештувала деяких наших товаришів за те, що вони промовляли до страйколомів. Вони не називають залякуванням. Певно гемілтонтонська поліція сподіється, що ми повинні цілувати скебів за те, що вони відобрали у нас роботу.

"Через цілу ніч".

Хлопці на пікет-лайн вночі мають гарну розмовку. Коло воріт фабрики поліція тримає стало вогонь, щоб розігрітися, бо вночі холодно. Але наші хлопці також не лишаться позади. Вони також мають вогонь. Ми "позичили" вулиці з поблизу залізної фабрики — розуміється поліція дістають паливо також в такий самий спосіб. Вранці деякі хлопці дрімають довкола вогню на м'яких подушках з трави і соломи.

Одинокий терміт.

Недалеко вогню стоїть одна цукерна фабрика. В тієї цукрової фабрики є один з наших страйкерів, якого викликали з помешкання.

Ми тепер знаємо досконало досягнення нападків отих переселенців у механіці, в інтелектуальному розвої та в мистецтві.

1987 року великі перемирни порушили відновлення між Францією та Німеччиною давньої сварки за Ельзас-Лотарингію.

Знову насунулись у квітні хмари війни, темні й загрозливі. Тим то 17 квітня і скликали в Копенгагзі конгрес. Присутні там представники всі нації урочисто зобов'язались ніколи не вживати у війні між собою лабораторних метод, яких вони використали у наступі на Китай.

Витяг із твору Вота Меріно "Певна спроба з історії".

ВОРОГ УСЬОМУ СВІТОВІ.

Це Сайлес Бешерман врешті вислідив ученого чарівника й архіваря людства Емілія Глюка. Сповідь Глюкова перед страстою на електричному кріслі добре висвітлює цілу низку багатьох, на перший погляд, незвичайних таємничих подій, що так схвилювали ввесь світ між роками 1933 та 1941. Після опублікування визначних документів, які нікому й не снилися, світ довідався, що існував зв'язок між заморудуванням португальського короля й королеви та вбивством ньюйорських поліцаїв. Хоч усі виники Емілія Глюка були жахливі, ми не можемо не почувати трохи жалю до нещасного, спотвореного й зневаженого генія. Про цей бік його повсті раніш не знали, але його сповідь і слава свідчен, документів та протоколів дає нам змогу змалювати його точний портрет і розі-

"ВОРКЕР" — РОБІТНИЧА ГАЗЕТА — ОБОРОНЯЙТЕ ЇЇ!

Десять тисяч доларів мусить бути зібрано — чи ви зробили вже свою частину?

"Воркер" є висловом домагань робітництва. Ця зброя робітничої класи повинна жити. "Воркер" бореться за вас. Він провадить боротьбу проти поліційної тиранії, проти антиробітничих змов, проти невинних умовин праці у фабриках, проти знижки заробітної платні, проти системи "speed up".

Допоможіть, щоб "Воркер" міг провадити цю боротьбу. Коли ви допомагаєте "Воркеру" — ви допомагаєте поборювати невинні умовини, в яких робітники живуть і вмирають.

Хто провадитиме боротьбу проти кровавої імперіалістичної війни? "Воркер" організує сили, яка розгортає війну, перемінюючи її у війну класову!

Допоможіть обороні першого робітничо-селянського уряду в Радянському Союзі!

Допоможіть своїй класі — класі робітничій!

"Воркер" є газетою робітничої класи — спасіть "Воркера", зробіть свою частину!

Кожний долар для "Воркера" — це удар по імперіалістичних військових торговцях.

ТУТ Є МОЯ ЖЕРТВА.

Імя

Адреса

Сума

Висилайте до: Room 14, 163½ Church St., Toronto, Ont.

ПРИЗНАННЯ "УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ВІСТЯМ" ЗА ДОПОМОГУ.

Редакція "Українських Робітничих Вістей", отримуючи статті про хід страйку робітників "Нейшннал Стіл Кар Ко." в Гемілтоні, отримує одночасно подяку за ту публікацію, яку вона дає цьому страйку. Секретар страйкового комітету у своєму листі з 1 жовтня між іншим пише до нашої редакції: "Ми заприятимали, що Ваша газета містить добрі статті про цей страйк і ми вдячні Вам за ту допомогу, яку Ви нам даєте".

У відповідь на це ми можемо лише сказати одно. Велика віддяка від Гемілтона не дає нам спростити власної й випередити писателів цій перебіг страйку. Поки ми отримуємо статті, поки вона у нас надрукується й поки знову газета розійдеться, головні поки статті в газеті верне назад до Гемілтона — часом бере пару тижнів від дня її написання. Однак сторінки нашої газети відкриті для страйкующих робітників і ми уважаємо своїм пролетарським обов'язком давати страйкерам таку допомогу, яка є тільки можлива в даних умовах. Ми кланемо робітництво Канади поспішити негайно з матеріальною допомогою страйкующим робітникам в Гемілтоні, бо їхня боротьба є боротьбою цілого канадійського робітництва.

Редакція "Укр. Роб. Вістей".

НАБУВАЙТЕ І ЧИТАЙТЕ ЦІННУ КНИЖКУ - ЧИТАНКУ ДЛЯ ДОРОСЛИХ "ШИРОКИМ КРОКОМ".

Книжка "Широким Крокком" має 580 сторін друку і 128 ілюстрацій, а також в гарній оправі. З цієї книжки Ви довідаєтесь про життя і господарку українських селян і робітників в Радянській Україні. Поза господарську статистику в цій великій книжці є прекрасні оповідання і поезії.

Кожний відділ повинен замовити якусь кількість цих книжок для своєї бібліотеки і для продажі в місцевості. Кожний свідомий робітник і фермер повинен мати цю книжку в себе в хаті. Заявляємо, що цих книжок маємо дуже малу кількість на руках і тому відділ ТУРФДІМ і члени наших організацій повинні зараз прислати замовлення на книжку "Широким Крокком", щоби опісля не було запізнення. Хто скорше зробить замовлення, той дістане цю цінну книжку по дешевій ціні.

Ціна одного примірника \$1.00.

Замовлення разом з гроши засилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR-FARMER TEMPLE ASS'N.
Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. — Winnipeg, Man.

ЗБІРКА ОПОВІДАНЬ ДЖЕКА ЛОНДОНА

НАДЗВИЧАЙНИЙ НАСТУП.

(Продовження)

Такий був нечуваний наступ на Китай. Цілому більшовицькому людю не було ніякої надії на порятунк. Замкнути у своїй величезній гнилій труні, без ніякого ладу та зв'язку, люди могли тільки вмирати. Тікати їм нікуди було. Коли вони повертались з кордонів до моря, їх так само завертали звідти назад у країну. Сімдесят п'ять тисяч суден стерегли береги. Удень дим із їхніх димарів застилав увесь обрій, а вночі світло їхніх прожекторів порізувало темряву й викривало найменшу джонку з утікачами. Спроби великого флоту джонки були ні до чого. Не можна було пробитися через охорону морських собак. Нові воєнні гармати стримували дезорганізовані маси Китаю, а хороби робили своє.

Стара війна стала сміховищем. Тепер нічого не лишалося, крім патрульних обов'язків. Китай сміявся з війни, доки не знав її; і це була зовсім нова війна, війна двадцятого століття, війна вченого й лабораторії, війна Джейкобса Лейнінгдейла. Тяжкі гармати на сотні

тон були цимками проти мікроорганізмів кидального приладдя, яким сипнули з лабораторії посланці смерті, ангели руїни, які закралася до імперії з більшовицьким населенням.

Протягом усього рушничого літа 1976 р. Китай являв собою справжнє пекло. Не можна було уникнути мікрокопічного приладдя, бо воно потрапляло в найдавніші закутки. Сотні мільйонів мертвих валилися непдохвані, бакцили плодилися далі, і врешті щоденно вмирили мільйони з голоду. Голод знесилював свої жертви і нищив їхній природний опір хворобам. Людожерство, душогубство та божевілля панувало там. І так загинув Китай.

Аж у лютому, коли похолоднішало, вирушили в Китай перші експедиції. Ці експедиції були не великі й складалася із учених та охоронців; вони ввійшли в Китай із різних боків. Хоч вжили вони всіх заходів проти пошести, чимало солдатів та кількі лікарів померло. Але експедиція сміливо досліджувала далі. Китай був порожній, похмурий і дикий; по ньому блукали зграї задиравих собак та одчайдушних бандитів, що лишилися живі. Усіх їх повбивали, де потрапили. І тоді почали здійснювати велике завдання оздоровлення Китаю. Витратили на це п'ять років і сотні мільйонів грошей; тоді світ рушив у Китай, але не по зонах за плямю барона Альбрехта, а змішано за демократичною американською програмою. Це було величезне і вдале замішування народів, що цілими роками оселялися у Китаю, починаючи з 1982; не був чудовий і успішний експеримент перехресного заплід-

нення. Ми тепер знаємо досконало досягнення нападків отих переселенців у механіці, в інтелектуальному розвої та в мистецтві.

1987 року великі перемирни порушили відновлення між Францією та Німеччиною давньої сварки за Ельзас-Лотарингію.

Знову насунулись у квітні хмари війни, темні й загрозливі. Тим то 17 квітня і скликали в Копенгагзі конгрес. Присутні там представники всі нації урочисто зобов'язались ніколи не вживати у війні між собою лабораторних метод, яких вони використали у наступі на Китай.

Витяг із твору Вота Меріно "Певна спроба з історії".

ВОРОГ УСЬОМУ СВІТОВІ.

Це Сайлес Бешерман врешті вислідив ученого чарівника й архіваря людства Емілія Глюка. Сповідь Глюкова перед страстою на електричному кріслі добре висвітлює цілу низку багатьох, на перший погляд, незвичайних таємничих подій, що так схвилювали ввесь світ між роками 1933 та 1941. Після опублікування визначних документів, які нікому й не снилися, світ довідався, що існував зв'язок між заморудуванням португальського короля й королеви та вбивством ньюйорських поліцаїв. Хоч усі виники Емілія Глюка були жахливі, ми не можемо не почувати трохи жалю до нещасного, спотвореного й зневаженого генія. Про цей бік його повсті раніш не знали, але його сповідь і слава свідчен, документів та протоколів дає нам змогу змалювати його точний портрет і розі-

брати всі чинники та обставини, що виробили з нього людську потвору і що гнали його вниз і вниз тою жахливою стежкою, на яку він ступив.

Емілі Глюк народився в Спракузах ньюйорських 1895 року. Його батько Діозеф Глюк був приватним поліцаєм і нічним сторожем. 1900 року він несподівано вмер від запалення легень. Мати, гарненька, атлетична жінка, що до одруження була швачкою, зажурилась і вмерла з туги за чоловіком. Чутливість матері перейшла у спадок хлопцеві, набравши хороїзової й жахливої форми.

З 1901 року шестирічний хлопець Емілі перейшов жити до своєї тітки м-с Ганни Бартель. Вона була матирина сестра, але не почувала ніжності до вразливого, відлюдного хлопця. Ганна Бартель була нікчемна, обмежена, безсердечна жінка. Та до того її страшенно обсіди злиди, а чоловік її був ледяною й мандриною нездара. Малий Емілі Глюк був непотрібний, і Ганна Бартель постаралася це йому в голову втокмачити. Ілюстрацією до її поведінки з ним у цей ранній "формувальний" період може бути такий випадок.

Проживши більше року в домі Бартель, Емілі зламав собі ногу. Він підтримував давню традицію гратися на забороненому даху, але ж усі хлопці споконвіку це робили й далі робити. Нога зламалася вище коліна в двох місцях.

Товариші! Відновляйте передплату однокі робітничої газети "Укр. Роб. Вістей"!

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВІДАЙТЕ ТАКІ ЧАСОСИ Й ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — одиниць український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — одиниць дійсно фармерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фармерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — одиниць журналу в українській мові для працюючої жінки, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"СВІТ МОЛОДІ" — одиниць журналу в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата: лише 50 центів на рік.

Передплату на повні часописи й журнали посилайте або на ім'я кожного часопису окрема, або на ім'я й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N Ltd.

Cor. Pritchard & McGregor St.,

Winnipeg, Man.